

Лист Прелата (червень 2016)

У своєму червневому посланні Прелат говорить про апостольство, тобто запрошує нас виражати те, чим наповнена наша душа і що є невичерпним джерелом нашої радості.

13.06.2016

Любі мої, нехай Ісус береже моїх дочок і синів!

Вже минуло два тижні з часу урочистості Вознесіння Ісуса

Христа на Небеса, але досі лунають всередині нас останні слова, сказані Ним на землі: «*Ідіть же по всьому світу та проповідуйте Євангелію всякому творінню*».[1] Ми розраховуємо на допомогу Святого Духа, якого Господь послав апостолам у горниці і який продовжує підтримувати Церкву так само, як і «**під час нової**

П'ятирічності».[2] Він пообіцяв, що «*Утішитель, Святий Дух, якого Отець в ім'я моє зішле, той навчить вас усього і все вам нагадає, що я сказав вам*».[3]І виконав свою обіцянку. Зараз наступає наша черга – бо ми є його учні – нести всьому світові словом і прикладом новину спасіння, довірену всім християнам.

«Саме в цьому полягає мета Церкви – спасіння всіх душ, кожної окремої душі. Для цього Отець послав Сина, так і Я

посилаю вас (Йн 20, 21). Звідси народжується наказ Христа – навчити доктрини і хрестити, щоб у душі, через благодать, оселилася Пресвята Трійця».[4]

Наказ Христа віднайшов у серці нашого Отця, по доброті Божій, швидке й радісне виконання. І наш Отець сумлінно передав нам цей апостольський запал, що не знає меж.

Святий Хосемарія завжди навчав нас, що серед головних прагнень, які мають скеровувати нашу поведінку, визначальним є бажання розповсюджувати вчення Ісуса Христа. «**Основна діяльність Opus Dei**, – стверджував він, *полягає в тому, щоб її члени і всі бажаючі отримали необхідні духовні засоби, щоб жити як добре християни в гущавині світу. Їм надається доктрина Христа, вчення Церкви; їм наділяється*

духовність, яка допомагає працювати з любові до Бога в служенні всім людям. Ідеться, таким чином, про те, щоб поводити себе відповідно до звання християн: живучи з усіма в мирі, поважаючи свободу оточуючих і роблячи цей світ більш справедливим».

[5]

Це головне прагнення набуває особливої актуальності під час Ювілейного року милосердя, адже «**в сутінках життя, нас запитають, чи нагодували ми голодного, чи напоїли спраглого, також нас запитають, чи зуміли ми порадити близкім у сумнівах, чи бажали прийняти грішника, виправляючи та наставляючи його, чи змогли побороти невігластво, особливо коли йдеться про християнську віру та гідне життя».[6]**

Існує багато способів передання змісту віри. Святий Хосемарія наголошував на особистому апостольстві, один на один, через дружню бесіду, коли ніхто не намагається нікому читати лекції, а лише прагне виразити те, чим наповнена наша душа і що є невичерпним джерелом радості.

За іншої нагоди я нагадував вам пораду нашого Отця: «*перш ніж розмовляти з душами про Бога, розмовляйте багато з Богом про душі*».[7] Особисте спілкування з Ісусом Христом у молитві є джерелом, яким живиться наш ентузіазм, щоб передати іншим красу віри, принести світло туди, де люди живуть у темряві. Близькість до Бога дозволяє просвітити світ. Тому наш Отець казав, що «*чим глибше ми знаходимося у гущавині світу, тим більше*

маємо бути зануреними в Бога».[8]

Святий Хосемарія передав нам позитивне бачення світу, показав гідність благородних людських занять. Тому ми маємо не захищатися, а бути активними. Християнин не боїться правди, вміє вирішити складні питання, поставлені навколо іншим середовищем та суспільством. Знає, що незважаючи на те, що в нього немає відповідей на всі питання, Євангеліє здатне освітити непрості дилеми та найскладніші проблеми. Ця любов до правди дозволяє християнину передавати віру такою, якою вона є насправді: величне «так» чоловікові, жінці, життю, свободі, миру, розвиткові, солідарності, і чеснотам. Якщо Христос нас робить щасливими, то нормальним видається, щоб ця сама радість виражалась і в нашій

поведінці. Крім того, «сила з якою виявляється правда, полягає в радості, що є найбільш очевидним її вираженням. На радість мають ставити ставку, і через неї дати пізнати світові правду».[9]

Запитай себе, доню моя, сину мій, чи радий я, що Господь покликав мене, щоб я дав Його пізнати іншим? Чи мое апостольство є засівом миру та радості?[10] Чи проявляю ініціативу в отриманні доктринальної освіти, для того щоб надати більшої глибини та насиченості моєму внутрішньому життю?

Святий Хосемарія навчив нас передавати доктрину в такий спосіб, щоб дух Євангелія був зрозумілий усім людям не залежно від культурного та релігійного рівня освіти. Він називав це даром мов, проводячи аналогію з тим, що відбувалося,

коли Святий Дух видимо зійшов на Церкву. У апостолів і в перших учнів Христа ця присутність виявилася у вигляді «*поділених язиків, які, мов вогонь, осідали на кожному з них. Усі вони сповнились Святым Духом і почали говорити іншими мовами*».[11]

Засновник Opus Dei пояснював, що дар мов, якого він просив у Господа для всіх своїх дітей, «*полягає у вмінні пристосуватися до можливостей слухачів (...). Ми маємо представляти доктрину розсудливо, з достаньою жсавістю, щоб той, хто отримує вчення, міг із легкістю його перетравити. Ми повині представляти доктрину всім людям, але без надміру; в розумних дозах, відповідно до асиміляційних здібностей кожної людини. Це також є*

складовою дару мов. Так само як і вміти оновлювати: вміти сказати те саме по-новому[12].

Дар мов є благодаттю Святого Духа, який розраховує на нашу ініціативу. Вивчення та повторення теології, виконане з відповідальністю та апостольським завзяттям, дозволяє нам насолоджуватися цими істинами і відкривати нові шляхи, щоб представити їх привабливими. Розмова з нашими друзями та колегами в обстановці відкритості, відповіді на їхні запитання дозволяють нам вийти назустріч сумнівам. «**Для цього необхідним є вміти слухати (...), вміти поділяти проблеми та сумніви, пройти шлях з одного боку в інший, звільнитися від переконаності у власному всезнайстві й смиренно віддати свої здібності й таланти на служіння загальному добру.**

Вміти слухати – нелегко.
Видається набагато легшим зробити вигляд глухого. Адже слухати означає приділяти увагу, мати бажання зрозуміти, оцінити, поважати, берегти слово іншого (...). Вміти слухати – це велика благодать, це дар, який ми маємо просити, щоб, отримавши, застосовувати його на практиці».[13]

Передавати віру не означає вести суперечку й вийти переможцем. Передання віри полягає в діалозі, що веде до переконання, адже «ідеї не накладаються, а викладаються».[14] Вести діалог означає показати Правду, що яскраво освітлює наше життя. «*Життя Ісуса Христа, діти мої, являє собою саме цей чудовий діалог, дивовижну розмову з людьми*».[15] Якщо ми навчимося жити таким чином, ми допоможемо і нам допоможуть у

нашому повсякденному і смиренному житті, щоб Євангеліє стало для всіх «світлом світу».[16]

Хочу нагадати вам, що 23 червня, напередодні свята святого Хосемарії, – урочистість для Прелатури: виповниться 70 років з моменту приїзду нашого Отця до Рима. Я згадую – він часто розповідав – його перші дні у Вічному Місті: інтенсивність його молитви за Папу вже під час першої зупинки в Урбe та радість, з якою він прийняв підпис Пія XII по декількох днях після його приїзду; та віра, з якою прибув на аудієнцію зі Святішим Отцем 16 липня...; і ті візити протягом цих перших тижнів, коли він ішов молитися на площа Святого Петра, що була так близько до квартири на Чіта Леоніна, де він тоді мешкав.

Я уявляю ту віру й любов, з якими він молився протягом цих тижнів, ті короткі молитви, якими – від самого початку Справи – виражав бажання своєї душі: «*Omnès, cum Petro, ad Iesum per Mariam!*» – «Всі, з Петром, до Ісуса через Марію!». Я запрошу вас часто її повторювати, приєднуючись до моєї молитви за Папу Франциска та його помічників і за всю Церкву. Особливо в часі цього місяця червня, який завершується урочистістю святих апостолів Петра і Павла, стовпів Церкви та покровителів Справи.

З усією любов'ю вас благословляє
ваш Отець

+ Хав'єр

Рим, 1 червня 2016.

[1] Mk 16, 15.

[2] San Josemaría. Surco. – N. 213.

[3] Йн 14, 26.

[4] San Josemaría. Homilía “El fin sobrenatural de la Iglesia”, 28-V-1972.

[5] San Josemaría. Conversaciones.– N. 27.

[6] Papa Francisco. Discurso a la reunión plenaria de la Congregación para la doctrina de la Fe, 29-I-2016.

[7] San Josemaría. Forja. – N. 740.

[8] San Josemaría. Notas de una reunión familiar, sin fecha conocida. – AGD, biblioteca, PO1, VIII-1982. – P. 88.

[9] Cardenal Joseph Ratzinger. “¿Qué significa para mí el Corpus Domini? // Opera Omnia. – Vol. 11. – Parte C, XI, 4.

[10] San Josemaría. Amigos de Dios. – N. 105.

[11] Діян 2, 3-4.

[12] San Josemaría. Carta 30.IV.1946. – N. 70.

[13] Papa Francisco. Mensaje para la 50 Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, 24-I-2016.

[14] San Juan Pablo II. Discurso a los jóvenes en Madrid, 3-V-2003.

[15] San Josemaría. Carta 24-X-1965. – N. 7.

[16] Mt 5, 16.